

A  ı k k a r a

Hayâtlı, kayalıt, hakka dayalı deręi

3. Sayı - 21 Mayıs 2018

Hasan Basri MESES

Erdal NOYAN

Güngör PALIT

Cevat AKKANAT

Süleyman PEKİN

Memmet HARTLAP

Müsamettin TURP

Halit YILDIRIM

Mehmet PEKTAŞ

Osman Gazi TURAÇ

Toygar YONTAR

Kısmet KEVEN

KINA TÜRKÜSÜ

Hasan Basri MESES

On beş gelin gönülsüz bir kocaya,
Vardılar ya boşanmazlar inşallah.
Nikâha giderken Temel Hoca'ya,
Kara kara düşünmezler inşallah.

Seçemezler saman ile kasılı,
Bilemezler erkân ile usulü,
Gecenin sonunda kalkıp gusülü,
Almak için üşenmezler inşallah.

Yalansız hilafsız yüzleri turşu,
Ortaya çıktılar karıştı çarşı,
Giderken çalınır cenaze marşı,
Teneşire döşenmezler inşallah.

Kılıç ile avlayanlar maralı,
Boynuz darbesiyle döner yaralı,
Görmediler ne bilsinler kuralı,
Yatıp yere deşinmezler inşallah.

Herkes almış kargısını yayını,
Yayımda Karaman'ın koyunu,
Bilmem nasıl demokrasi oyunu,
Uyuz olup kaşınmazlar inşallah.

Hem ağlarım hem giderim diyen yok,
Dayanacak bir dayı yok, yiyen yok,
Ne damatlık ne gelinlik giyen yok,
Bizim eve taşınmazlar inşallah.

Kim kız girer, kim dul çıkar gecedem,
Kim keyf alır, kim bağırır acıdan,
Kişiflerler pencereden bacadan,
Sürtünerek aşınmazlar inşallah.

Osmanlı Ahrar ve Müsavaat Fırkası Şurut-u Namzet İlamı

1. Namzedler; memalik-i Osman tabiyetinde olmak ve Türkçe lisanını bilmek mecburiyetindedir. (Herhangi bir durumda terk-i vatan icab ettiğinde kolaylıkla memleket haricine huruç edebilmek için Memalik-i Amerika veya Düvel-i Muazzama'dan herhangi birine de saniyen vatandaş olanlar makbulümüzdür. Bu durumda olan eşhasın pasaportlarını ibraz etmeleri mecburidir. Ecnebi lisanlarına malik olan ve referansı kavi olan eşhas ellerine verilen bir Türkçe metni Türkçe telaffuz edebiliyorsa kâfidir. Türkçe lisanı bilip bilmemeleri şartı aranmaz.)

2. Namzedler nisa, müzekker veya hünsa olsunlar, sinnen on sekiz yaşını ikmal etmiş olmalıdır. (Sinnen on sekiz yaşında olanların pederleri veya vasileri ile bizzat müracaat etmeleri gerekir. Aksi takdirde kaza-yı rüşd kararı ibraz etmelidirler.)

Namzed-i Müzekkeran: Halihazırdaki medeni hallerini ibraz, şerait-i teaddüd-i zevcat çerçevesinde kaç hanıma ve cairiyeye malik olduklarını izhar edecekler. Seçildikleri takdirde halihazırdaki zevcelerine zam etmeyeceklerine dair ikrar verecekler.

Namzed-i Nisa: Medeni hallerini ibraz edecekler. İntihabları durumunda halihazırdaki eşlerinden boşanmayacaklarına dair ikrar verecekler.

Namzed-i Hünsa: Hünsa olanlar zahiren erkek görüntülü, fesli poturlu ise müzekkeran, kadınlara mahsus bir surette çarlı, çarşafı, naif iseler nisa hükmünde kabul edileceklerdir.

Not: Namzedler seçildikleri takdirde dinlerini ve cinsiyetlerini değiştiremezler.

3. Namzedler, en az sıbyan mektebinden veya bir müderristen icazet sahibi olup, icazet belgeleri Marif Vekâletince tasdik edilmiş olacaktır.

4. Namzedler, dürüst ve emin olduklarına, sirkat, cinayet, fuhuş vb. vaka-yı adiyeden herhangi birinden cürümleri olmadığına dair kadıdan iyi hal müzekkeresi ibraz etmek mecburiyetindedirler. (Emval ve emlaki gayrisafi milli hasılanın çok çok üstünde olanlar bundan muaftır.)

5. Namzedler, kendisi ve zevcelerine ait mal varlığını, emlak durumunu ibraz etmek durumundadır. (Mebus intihab edildiği takdirde mebuslar kazandıkları her türlü emval ve emlaki başka emin bir yakini üzerine kayıt ettirebilirler. Kendi üzerlerine yaptırılmazlar.)

6. Fırkamızın gayrimüslim kontenjanı sınırlı olduğundan cemiyette gayrimüslim oldukları maruf olmayan ve onuncu maddede belirtildiği üzere sağlam bir referansa sahip namzedler nüfus teskerelerinde isimlerini Müslim isimler ile tağyir etmelidir. Merkez-i umumi bu gibi mühim eşhasa şeyhülislamdan ihtida belgesi tedarik edecektir. Bu eşhasın zünnar veya kipalarını mesturen takmaları rica olunur.)

7. Namzetler son üç intihapta başka bir firkadan namzed adayı olmadıklarını tevsik etmek mecburiyetindedir. (Fırka merkez-i umumi'sinin diğer firkalardan apardığı vekiller bundan muaftır.)

8. Namzedler, intihap oldukları takdirde başka bir firkaya kendi rızaları ile satılamazlar, fırka değiştiremezler. (Merkez-i umumi kendilerine bu konuda bir emir verirse uymak mecburidir.)

9. Her namzed fırkanın taşra teşkilatına 6 bin akçe, fırka merkez-i umumi'sine 6 bin akçe ihsanda bulunmak mecburiyetindedir. Namzedler aday gösterilmek için üç liva tercih edebilirler. İlk tercihler verilecek ilave ihsana ve referansa göre belirlenir. Merkez-i umumi bir namzedi istediği bir livadan namzed gösterebilir.

10. Namzedler, düvel-i muazzama sefirliklerinden veya memleket haricinde menfada bulunan paşalardan, meşayihden birer tavsiye mektubu (referans) getirmeleri halinde öncelikli olarak değerlendirmeye tabi tutulacaklardır.

Her namzed zirdeki ahidnameyi imza etmek mecburiyetindedir.

AHİDNAME-İ NAMZED-İ MECLİS-İ MEBUSAN

Ben ..... livasından, Ahrar ve Müsavaat Fırkası'ndan meclis-i mebusan intihabı için namzed oldum. İntihab edildiğim takdirde;

Mebusluğum esnasında kazanacağım emval ve emlakı üzerime kayıt ettirmeyeceğime,

.... aded zevcem ve .... aded cariyemi mevt durumu hariç artırmayacağıma ve değiştirmeyeceğime,

Nazır olmam durumunda fırkamın liva teşkilatına 10 bin akçe, fırkamın merkez-i umumisine 10 bin akçe ihsanda bulunacağıma,

Başka bir firkaya satılmayacağıma, şeytana uyar da bir hata işlersem bu halde fırkamın merkez-i umumisine 100 bin akçe tecziye bedeli diyet ödeyeceğime,

Fırka reisimin (başka bir firkaya geçici olarak nakledilme emri de dahil) emirlerine muhalefet etmeyeceğime,

Mebusluk süresince dinimi ve cinsiyetimi değiştirmeyeceğime,

Namusum ve şerefim üzerine hem vallahi, hem billahi. . .

Osmanlı Ahrar ve Musavaat Fırkası Kâtibi Umumiyesi

ERKEKLERE ACIYIN

Erdal NOYAN

Ele, dile, bele sahip olmak.
Öyle buyurmuş Hacı Bektaş.
Elini engellemekte, dilini denetlemekte çok zorlanan insanın belini kolay sakınamadığı da bir gerçek.
Hele olanak çıktığında.
İyi de ne zamana dek?
Cinsel gücün bitişinden söz etmiyorum, cinsel isteğin bitişinden söz ediyorum.
Cinsel güç bittiğinde cinsel istek de bitmiş oluyorsa hiç sorun yok. Cinsel gücün tükenmişliğine karşın cinsel istek yerinde duruyorsa eyvah!
Önce Platon'un, sonra da Cicero'nun aktardığına inanılırsa, Sophokles bize avuntu sunuyor.
"Sophokles kimdir?" dersiniz, İsa'nın doğduğu sayılan tarihten dört yüz doksan dört yıl kadar önce doğan Atinalı şair.
Ömrü yeten her canlı gibi Sophokles de yaşlanmış.
Yaşlı Sophokles'e, cinsellikle arasının nasıl olduğunu sorduklarında, o sıkıntıdan kurtulduğuna sevindiğini söylemiş. Demek ki cinsel gücüyle cinsel isteğini birlikte yolculamış.
Herkes için öyle değil.
Herkes için öyle olmadığını gösteren bir örnek vereyim.
Memleketin bir yerinde yaşayan seksen yaşını devirmiş bir adam, yol kenarında müşteri bekleyen bir kadınla anlaşmış. Bir ağaç altına geçmişler.
Biz nereden biliyoruz bu olayı?
Kolluğa başvuran adamın savına göre, kadın o iş sırasında cüzdanını çalmış. O yüzden başkaları devreye giriyor. Olay böylece bilinirleşiyor.
Cinsel ilişki girişiminin doğruluğu nereden belli?
İlişki girişimini her ikisi de doğruluyor. Adam kolluğa o şekilde anlatıyor. Hırsızlık savını kabul etmeyen kadın da para karşılığı cinsel ilişki kurmak üzere anlaştıklarını söyleyerek savın o parçasını doğrulamış.
Ne var ki yaşlı erkek başarılı olamamış.
Adamın başarısızlığını neye dayanarak yadsınamaz bir gerçek olarak sunuyoruz?
İlişki girişiminin başarısız kaldığını her ikisi de doğruluyor.
Seksenlik dedeye kızmadım, gülmedim; acıdım.
Hepimize acıdım.
O gerilim uzatmalarda bile insanı rahat bırakmayabiliyor demek ki!
Yayı germeye güç kalmasa bile...

SOSYAL ATASÖZLERİ

Güngör PALIT

Ummadık gönderi paylaşım rekoru kırar.
Elin nicki ile Twitter'a girilmez.
Su uyur takipçi uyumaz.
Bir yorum, bin beğeniden iyidir.
Tweetleye tweetleye TT olur.
Sakınan hesaba hacker girer.
Biri beğenir, biri paylaşır kıyamet ondan kopar.
Dervişin profil resmi neyse paylaşımları da odur.
Bağ benim belletirim, hesap benim hackletirim.
Haclanmış Face'in hesabı olmaz.
Elin takipçi sayısını görmeyen kendini fenomen sanırmış.
Görgüsüzün bir hesabı olmuş herkese arkadaşlık isteği yollamış.

Devam edebilir..

DALGA

Cevat AKKANAT

Dalga geçelim diye
Verdiğimiz her fire
A Hayat Teyze söyle
İtiraf et geceye
Dalga geçelim diye

Biz dalga geçelim diye
Yine dönmüş zaman zulme
Fitne hâkim olmuş güne
Sayın başkan söyle niye
Biz dalga geçelim diye

Niye dalga geçelim biz diye
Çıktı dize birden on heceye
İblis çekti seni tehlikeye
Öyle mi ey efendimiz söyle
Niye dalga geçelim biz diye

Hem dalga geçelim gülelim hem de
Gamlar kitabında yol var kedere
Hükümdar kin güder şiir diline
Köpek sahibine yalansın yine
Dalga geçelim hem gülelim bir de

Biz geçelim dalga ağlayıp tek celse
Güreş turalım hep sol bileğimizle
İşimiz yok elbet hem maddi krizle
Stokhousen gibi o eylemimizle
Tek celse gülelim dalga geçelim ve

Dalgamızı denizle biz geçelim mi diye
Havuz şairlerini alalım mı ciddiye
Su verelim çeliğe prim değil dipçiğe
Kumsalda sevgiliyi öyle mi alıp ti'ye
Geçelim diye mi biz dalgamızı denizle

KAYNAYAN KAZAN

Süleyman PEKİN

Gardiyanlara af, eşeğe hoşaf
-İsterüüük!
Bir kaşık icraat, iki kepçe laf
-İsterüüük!

Bereket vakti kaht, kıtlık vakti baht
Bir günde üç defa değışecek aht
Her çeriye hem akıl hemi de taht
-İsterüüük!

Vatanı milleti saz ede ede
Devletin malını haz ede ede
Bire beş, üçe on naz ede ede
-İsterüüük!

Bahadırız şahlanırız havf ile
Bazen tesadüf, ekseri gaf ile
Devletlüm bize nasihat nafiye:
-İsterüüük, isterüüük!
-İsterük de isterük!!!

MEHMET HARTLAP İLE TÜRK ŞİİRİ ÜZERİNE TELE KONUŞMA

Konuşturucu: **Müsamettin TURP**

-“Mehmet Bey kardeşim her vaktiniz hayrolsun.”

-“Aleykümselam Müsamettin Bey.”

-“Aslında sizinle yüzyüze oturup konuşmak isterdim ama bu taraflara bir türlü yolunuz düşmüyor onun için tele konuşma yapalım istedim. Konuşmamız belki uzun sürebilir. Telefonunuzu bir kontrol edin, şarjı az olur sohbet birdenbire kesilebilir.”

-“Hayır, hayır, rahat olun az önce telefonu şarjdan çıkardım rahat rahat konuşabiliriz.”

-“Konuşmalarımız güvenlik açısından kaydedilecek. Ona göre sorular yöneteceğim ve siz de ona göre cevaplayacaksınız.”

-“Mesele değil. Evelallah ne konuşacağımı bilirim. Sen de kendinden eminsen, de gelsin.”

-“Sosyal medya fenomeni bir şair olduğunuzu bilmeyen yok ama yine de her ihtimale karşılık konuya sosyal medyayı yeni kullanmaya başlayanlar açısından bakarak sormak istiyorum. Mehmet Hartlap kimdir?”

-“Uzun uzadıya kendimden bahsetmeyi sevmem. Şairlerin harman olduğu bir şehirde doğdum. Yaklaşık on yıldır şiir yazıyorum.”

-“Özür dilerim. Şairlerin harman olduğu şehri biliyorum ama okuyucu bir de sizin dilinizden bu şehri yakından tanısın istiyorum.”

-“Biraz önce söylediklerimi duymadın galiba. Şairlerin harman olduğu bir şehirde doğdum demiştim hatırlarsanız. Aynı cümleyi tekrar başka yerde kurmayı sevmem. Şehrim Dulkadiroğlu Beyliğine başşehirlik yapmış, sırtını Ahir Dağları'na vermiş, yüzünü Akdeniz'e çevirmiş, dondurması, tarhanası ve otu ile meşhur bir şehirdir.”

-“Çok özür dilerim. Dondurmayı ve tarhanayı anladım ama yanlış duymadıysam “ot” dediniz. Aktarlarda satılan ama insanımızın nasıl kullanacağını bilmediği bir şifalı ot mudur?”

-“Teessüf ederim. Bu, sigara muadili, alt dudakla dişlerin arasına atılan, alt dudak yalama olmaya başladığı zaman üst dudakla diş arasına pamuk ya da sigara kâğıdına sarılarak atılan tütüngiller ailesinden olan dumansız sigaradır.”

-“Kafa mı yapıyor yani?”

-“Ne kafası kardeşim, bildiğin sigaranın toz haline getirilmiş halidir. Otobüste, trende, uçakta, kahvede, herkes sigarasızlıktan kıvranırsa senin keyfini sürdürdüğün bir nikotindir.”

-“Neyse bu konuyu birgün bir araya geldiğimizde hem konuşuruz hem de nasıl atıldığını bana tarif edersiniz.”

-“Tarif etmeye gerek yok, istersen sana on paket göndereyim. Nasıl atıldığını da videoya alır Vatşap'tan gönderirim.”

-“Neyse asıl konumuza geçelim. İlk şiiriniz nerede yayınlandı?”

-“Sosyal medyanın yaygın olmadığı zamanlarda yazdıklarımı defterde saklıyordum, nerede nasıl yayınlatacağımı kara kara düşünürken Fesbuk'u keşfettim. Yani anlayacağınız ilk şiirim Fesbuk'ta yayınlandı.”

-“Peki, Fesbuk'tan önce şiirlerinizi yayınlatacağınız bir dergi olmadı mı?”

-“Ne gibi?”

-“Mesela, Hece, Yediiklim, Türk Edebiyatı, Dergah, İtibar vb. dergilere şiir göndermeyi düşünmediniz mi?”

-“Bahsettiğiniz dergiler nerede çıkıyor, nerede satılıyor doğrusu bilmiyorum. Hem bilsem bile sözü konusu dergilerin tirajı ne kadar, kaç abonesi var, ne kadarı okuyucuya ulaşıyor, ne kadarı ilerde çöpe gitmek için rafları dolduruyor bütün bunları bilmediğimden ve dahi şiire ne kadar değer verdiklerini bilmediğimden şiirlerimi sosyal medya aracılığıyla okuruma ulaştırmayı bir vazife bildim ve bu vazifemi her gün en az bir şiir paylaşarak sürdürüyorum.”

-“Bahsettiğim dergiler şiir yayınlamıyor ya da boşu boşuna kâğıt israfında mı bulunuyorlar demek istiyorsunuz?”

-“Tam olarak öyle söylemek istemiyorum ama sizin söylediklerinize yakın düşünceler beslediğim kanaatindeyim.”

-“Peki, kaç bin arkadaşınız var?”

-“Geçen gün Fesbuk’taki arkadaşlarımı biraz ayıkladım. Şu an 4950 arkadaşım var.”

-“Neden beş bin değil de elli eksik?”

-“Elli hayranımı yedekte tutuyorum. Bu Fesbukçular limiti 5.000 olarak ayarlamışlar. Bundan dolayı yeni gelen teklifleri inceliyor ona göre elli kişilik boş kontenjan saklıyorum.”

-“Paylaştığımız şiirleri günde kaç kişi tıklıyor?”

-“Bu şiirin kalitesine göre değişiyor, bazen “okey” anlamına gelen parmak işareti, bazen “mükemmel” şeklinde anlamaya müsait kalp işareti şekli ile tıklıyorlar. Şiirimi harikulade bulanlar ise gerek şiire yorum yazarak gerekse bunu paylaşarak beni takip ettiklerinin bilinciyle hareket ediyorlar.”

-“Peki, siz başka şairlere tıklıyor musunuz?”

-“Başka şairlerin şiirlerini okuyacak kadar zamanım olmuyor. Sadece şiirime yorum yazanlara tıklar geçiyorum.”

-“Peki bu güne kadar size kaç kişi, kaç defa tıkladı bunun çetelesini tuttunuz mu?”

-“İşim gücüm yok da onun çetelesini mi tutayım! Ben yazar geçerim okumak ve tıklamak hayranlarımla işi. Onlar ne kadar beğenirse o kadar tıklar geçer. Ben de bundan keyif alırım.”

-“Sosyal medyada bu kadar takipçiniz varken bu güne kadar neden bir şiir kitabınız yayınlanmadı?”

-“Aslında ben de bunu düşünmedim değil. Okurlarım bir de kitabıma dokunsun, şiirlerimin altını gönül rahatlığıyla çizsinler istedim ama bir türlü anlaşabileceğim bir yayınevi bulamadım. Sizin tavsiye edeceğiniz bir yayınevi varsa benim adıma konuşabilirsiniz. Eğer isterseniz ‘menecerim’ bile olabilirsiniz.”

-“Yayıncıların sizi havada kapması, kitaplarınızı yayınlamak için sıraya girmeleri gerekirken bu güne kadar şiirlerinizin kitaplaşmaması Türk Edebiyatı için bir kayıp diyebilir miyiz?”

-“Elbette diyebiliriz. Bu her ne kadar benim sorunum gibi görünse de meselenin çoğu yayıncılardan kaynaklanmaktadır. Hangi yayınevini aradıysam “Ooo üstadım senin kitabını basmak bizim için şeref sayılır. Ama biliyorsunuz sosyal medya yaygınlaştığı günden beri kitabın kapağını açıp okuyan yok, bunun için iyi bir PR çalışması yapmak, gazete ve dergilerde boy boy ilanlar vermek, televizyon programları ayarlamak gerek onun için de bin kitap için beş bin lira katkı sağlamanız gerek. Kitabın yüz tanesini size göndereceğiz, kalan kitaplar satıldıkça hesabınıza aktarma yapacağız.” demeleri yüzünden maalesef hiçbir yayınevine sıcak bakmadım. Bundan dolayı şiirlerimi sosyal medya aracılığı ile hayranlarıma ulaştırmanın bahtiyarlığını yaşıyorum.”

-“Anladığım kadarıyla sadece Fesbuk’ta şiirlerinizi paylaşmanız yetmeyecek, okurunuzda daha iyi hizmet etmek için alternatif düşünceler de üretiyor musunuz?”

-“Üretmez olur muyum? Şiire kafa yorduğum kadar okura değişik şekillerde ulaşmak için de devamlı fikir talimleri yapıyorum. Yakında bir Tivitr ve İnstingram hesabı da açmayı düşünüyorum. Bunların da takipçiyi sınırlayan bir yöntemleri var mı, yok mu onu araştırdıktan sonra hesapları açacağım.

-“Peki, Türk şiiri hakkında düşünceleriniz nelerdir, iyiye mi gidiyoruz, kötüye mi? Herkes bir şey söylüyor. Kimileri “Şiir ayağa kalkıyor.” derken kimileri de “Şiir artık amuda kalkmaya başladı.” diyor. Siz bu tartışmaları doğru buluyor musunuz?”

-“Ağzı olan konuşuyor işte. Herkesin ağzı bir yayma, elinde çuvaldız yok ki dikesiniz.”

-“Çok özür dilerim. Daha önce duymadığım “yayma” ve “çuvaldız” sözcükleri yöresel birer kelime mi yoksa biz mi bizi tanıtmıyoruz?”

-“Bizi bildiğinize göre yayma ve çuvaldızı bilmemeniz enformatik cehaletinizden kaynaklanıyor olabilir. Ben yine de bu iki kelimeyi işler hale getirmek için açıklayayım. Yayma: Eskiden köyde oturanlar kışlık unlarını su değirmeninden öğüttükten sonra neredeyse bir adam boyunda keçi kılından örülmüş torbalara doldururlardı. İşte şimdilerde adına haral ya da torba denen bu büyük çuvala eskiler yayma derlerdi. Çuvaldız ise iğnenin ilk atası sayılan şahadet parmağından biraz uzun iğnenin adıdır. Bazı yörelerde adına “kıyık” da denir.”

-“Teşekkür ederim üstadım, litaretürümüze bu iki kelimeyi tekrar kazandırdınız. Demek ki bir şairin dili ne kadar zenginse şiir de o derece etik, estetik, içsel duygularla yazılıyor. Bunu demek istiyorsunuz değil mi?”

-“Tam olarak öyle demiyorum amma velakin Türk şiirinin dezenformasyona uğradığına yakın anlamlar bütünlüğünün kaybedilmeye başladığını imlemeye çalışıyorum. Mesela günümüzde adına modern şiir denilen şiiriyattan bihaber şiirler yazılmaya başlandı.”

-“Konuyu biraz açmanızı istirham etsem?”

-“Örneğin, mesela, olanak ve olanaksızdan hareketle konuya girdiğimizde ortaya şöyle bir şiir seriliyor:

Aklımın kıyısında bir rüzgâr eser
Saçlarını koklamadan yatamam
Tutuşur içimde yalancı acı
Dört büklüm eder beni bu sancı
Bu yüzden akşamlar bana yabancı”

-“Bu şiirinizi henüz paylaşmadınız herhalde?”

-“Hayır, ilk defa Açikkara okurlarıyla sizin sayenizde paylaşmış oldum.”

-“Efendim sizi konunun dışına atacak şekilde sorularla zorlamayayım değil mi?”

-“Hayır, hayır bilakis memnun oluyorum. Siz bu konuları açmasanız hayranlarıma böyle uzun soluklu cümleler kurarak nasıl hitap edebilirdim. Biliyorsunuz konuşan kadar konuşuran da önemlidir. Ben dam deyince siz hemen merteği dikiyorsunuz.”

-“Merteğe de takıldım ama konuyu daha fazla dallandırıp budaklandırmadan şiire tekrar dönelim. Hangi şairleri okudunuz, hangi şairlerin şiirleri ilham perilerinize katık oldu?”

-“Sözün doğrusunu söylemek gerekse hiçbir ünlü şairi okumadım. Sizin söylediğiniz manada şairleri okusaydım belki kendi üslubum oluşmazdı. Şiirlerimde onların parmak izleri olur, endişesi ile devamlı kendi yazdıklarımı okudum ve okuttum. Bundan dolayı da bu güne kadar hiç bir okurum şiirlerim hakkında ileri geri konuşma cesaretinde bulunmadı. Bir şairin kendi üslubunu oluşturması için başka şairlerden ilham almasına gerek yok. Özgün bir şair olmak için başka bir yol olmadığını sizin vesilenizle söylemiş olayım.”

-“Konudan konuya atlıyoruz farkındayım ama Türk şiirinin geleceği hakkında düşüncelerinizi de paylaşarak gelecek kuşaklara ne söylemek istersiniz?”

-“Gelecek elbette gelecek. Gelirken de kendi geleceği ile birlikte gelecek. Günümüz şairlerinin şiirinden hiçbir şey anlamıyorum.”

-“Örneğin mesela bir örnek verebilir misiniz?”

-“Dam başında pırasa/Atlar kalkar tırısı/Ben yarım den kaçarken/Yar üstüme yerise.. bunun gibi saçma sapan hecemtirak şiir yazdığını sanan bir sürü şair türedi. Bunların yanında birde serbestimtrak şiirler yazanlar var. Örneğin mesela adam şöyle diyor: Tuttum gölgesini yaram kanadı/Burnumun içinde kudurdu sancı/Salladım elimi eller yellendi/Geometrik sevdalara büründüm.”

-“Üstadım aslına bakacak olursak her ikisi de fena şiir değil ama siz neden beğenmediniz anlayaladım?”

-“Anlayabilseydiniz zaten benim gibi fenomen olurdunuz. Galiba siz biraz dersinize çalışmadan soru soruyorsunuz gibi gibime geliyor.”

-“Hayır efendim bilakis dersime iyi çalıştım. Hatta burada itiraf etmek istemezdim ama siz zorlayınca ben de söylemek zorunda kaldım. Size en çok tıklayan benim?”

-“Ha işte! Böyle sorularla gel bana.”

-“Mehmet Bey, bize yeni bir ufuk açmış oldunuz. Bir sürü saçma düşünceleri kırparak bize şiir diye yutturmaya çalışan sözüm ona kendini şair zannedenlere son olarak ne söylemek istersiniz?”

-“Bir kere her şair, söz nedir, laf nedir, lafla peynir gemisi yürür mü, yürümez mi bütün bunları bilmeden şiir yazmaya kalkışmasın. İyi bir şair olmak için yüzlerce şairin kitabını okumalarına gerek yok. Bol bol dizi izlemeliler. Bir kere her günü mutlaka bir diziyeye kapatmalılar. Reklam aralarında ise belgesel ve magazin kanallarına bakarak enformasyon alanında derinleşmeliler. Mümkün olduğunca haberleri dinlememeliler. Duygu sömürsünden uzak kalmak için bir takım programlara da dadanmamalılar. Başka türlü şiir yazılmaz. Yazarım diyenleri de ben şair kabul etmem.”

-“Efendim, bu sohbetin doyurucu olduğuna inanıyorsanız başka soru sormayayım.”

-“Teşekkür ederim, ben de tam bunu diyecektim. Hani Karacaoğlan “Ben söyleyeceklerimi söyledim bundan sonra söyleyecekler dedesinin tumuşuna söylesinler.” demiş ya, ben de onu söylemiyor, aksine şiirin kılcal damarlarımızda gezinmeye başladığının bilincine varılmasını salık veriyorum. Sabırla sohbetimizi okuyanlara el sallamadan önce hayranlarımıza sizin aracılığınızla bir müjde vermek istiyorum. Bir hayranım bütün şiirlerimi konularına göre ayırıp bir site çalışması içinde olduğunu söyledi. Muhtemelen sitemin adı şöyle olacak www.hartlapmehmet.com söyleşi arasında alt yazı olarak sitemin adını da yazdığınız için ayrıca teşekkür ederim.”

-“Biz teşekkür ederiz efendim sayenizde ben de meşhur olacağım?”

-“Seni gidi üçkâğıtçı çaktırmadan kendine de alan açtın değil mi...?”

MAHO'NUN EŐŐEĐİ/iki

Halit YILDIRIM

Sana hiç yakışır mı böyle adi bir semer
Kaşı altın, palan da atlas falan olmalı
Yular bozmaz mı seni, gem karizmanı çizer
Sana hadsiz hürriyet, sonsuz talan olmalı

Maho çok geç anladı attığın o kazığı
Verdi köylü eline değneğiyle, azığı
Herkes oh olsun dedi bırak sen de yazığı
Sana güvendim diye şimdi nalân olmalı

İnsanların altında ezilmezsin sen asla
Oduna, suya, yüke yazılmazsın sen asla
Kırk bin Maho bulursun üzülmezsin sen asla
Dağarcığında her an yeni plan olmalı

Duydum ki yerindeymiş halin vaktin bu ara
Anır keyfince anır, yâda geçmeden sıra
Sultan olmuş dediler senden için Mısır'a
Mısır sana az gelir, bu bir yalan olmalı

Demek ki var sana da tav olacak alıklar
Terazisi bozuklar, yol özürlü çalıklar
Suyun kıymeti nedir, ne bilsin ki balıklar
Bunların özendiği mahlûk yılan olmalı

Arsızlıkta zirvesin, süklüm püklüm olsan da
Her çaldığın kapıdan bin bir küfür alsan da
Seninle kim baş gelir, yelkenleri salsan da
Yalakalık mizacın, şeytan lalan olmalı

Gümüş üzengilerin parlamalı güneşte
Pilatinden nalların dans etmeli ateşte
Maiyetin olmalı, sığa da lazım eş de
Yalnız her birisi de çırpan çalan olmalı

Hemen kazıt mührünü devlet bulsun nalların
Sabah akşam yağlasın dördünü de kulların
Sana biat etsinler, köyün, kentın, illerin
Yaşasın yeni sultan diye ilan olmalı

Sen yükle yine yükü Maho'ların sırtına
Sen devam et eşeğim, bu maskeli partine
Şimdi rüzgâr ekersin, biçeceğin fırtına
Elbet ahir haline bir de gülen olmalı

Sür bu devranı yaşa, kırıt eşeğim kırıt
Arpa beleş nasılsa sırtı, keyfince sırtı
Bu ikbal gemisidir karada bile yürüt
Kaptan dediğin kişi, işi bilen olmalı

Maho'lar küfe sırtta turşu satsın pazarda
Nasıl olsa yol biter, her şey biter mezarda
Bir gün senin kuyunu birileri kazar da
Eh bir de mazlumların ahın alan olmalı

ESKİ BİLDİĞİN KÖY DEĞİL

Mehmet PEKTAŞ

Etrafı dağlarla çevrili küçük bir köyde doğdum. Köyümüzde dışarıdan evlenen olmaz. Bu yüzden herkes birbiriyle akrabadır. Mesela benim annemle babam hala-dayı çocuğudur. Amcam da halasının kızıyla evli olduğundan babamla amcam aynı zamanda bacanak, annemle teyzem de eltidir. Küçük dayım, teyzesinin kızıyla; büyük dayım, dayısının kızıyla evlidir. Anne tarafından dedemle baba tarafından dedem teyze çocuğu, aynı zamanda yandan bacanaktır. Yani akrabalık yönünden bütün köy iç içe geçmiş vaziyettedir. Köyde belki 10 tane Ahmet Kahraman, 20 tane Recep Kahraman, 30 tane Cemile Yaşar, 40 tane Fadime Yiğit vardır.

Köylü hep birbirine akraba olsa da kolay kolay kimse kimseyle geçinemez. Herkes birbirinin arkasından önünden konuşur, dedikodusunu eder. Vay şu şunu yapmış, bu bunu yapmış, mış mış da mış mış. Diyelim köyde bir düğün oldu, bir iki sene bunun dedikodusu yapılır. Düğüne kimler geldi, kimler gelmedi, kimler işlere yardım etti, kim bir köşeye çekilip oturdu, kim oynadı, kim oynamadı, oynayanlardan hangileri gönüllü, hangileri gönülsüzdü, gelinin çeyizi nasıldı, altını nasıldı, çalınan davulun tokmağı nasıldı, kuru fasulyenin yağı, pilavın pirinci, çorbanın tuzu nasıldı? Konuşulur da konuşulur. Sonra da millet birbirine küser. Benim çocukluğum küs olduğumuz akraba çocuklarıyla oyun oynuyorum diye dayak yemekle geçti. Az bir şey aklım başıma gelmeye başladı, baktım ki amcamlarla hep küsüz, dayımlarla küsüz, annemin teyzeleriyle, babamın halalarıyla küsüz.

Seneler böyle geldi geçti. Bir ben kimseye darılıp gücenmedim. Arkamdan önümden olmadık şeyler söylüyorlar, yine de aldırıyordum. Yeni bir şey giysem “Bu zenginledi, burnu havaya kaktı. Şunun giydiği pontura bak.” diyorlar. Ertesi gün yamalı bir şey giysem bu defa da “Şuna bak yamalı bir pontur giymiş, bir de delikanlı olacak, kalıbına yazık!” diyorlar. Yolda bir gün hızlı yürüsem “Hele hele şunun yürüyüşüne bak. Tabakhaneye bir şey mi yetiştirecek, var gene bir iş. Ne firavundur o!” diyorlar. Yavaş yürüsem “Uyuz eşşek gibi yan yan yürüyo. Bir baltaya sap olmaz bu.” diyorlar. Aldırmadım. Askere gittim, orda biraz kafamı dinledim. Ara sıra mektup gelir, köyden havadis yazarlar. Annem, teyze kızı Cemile’ye küsmüş, Fadime Teyze’m de, Cemile küstü diye anama küsmüş. Anam bu defa diğer teyzem Gülsüm’e, Cemile’ye küsmedi diye küsmüş. Sebep, Cemile Teyze’m “Bizim oğlan da kazık kadar adam oldu.” diyesiymiş. Ne var bunda demeyin, anama göre Cemile kendi oğlunu değil beni kastetmiş. Meğer öyle diyerek senin Osman bu yaşa geldi hala bir kör topal kız bulup everemedin diye laf çarpıdasıymış. Babamın emmioğullarından Recep Emmi’m de bize küsmüş. Babam, Recep Emmi’mi tarlada görüp selam vermeyesiymiş. Recep Emmi’m küsünce, amca çocukları Ahmet’le Yusuf babama, öbür amcamın çocukları Ahmet’le Arif de Recep emmime küsmüş.

Askerden gelince köyde yine aynı dedikodu kazanını kaynar buldum. Babamın dayısı “Eşşek sıpası benim elimi öpmeden gitti.” demiş. Annemin dayısı da “Benim elimi gönülsüz öptü, hiç öpmese bundan iyiydi.” demiş. İkisi de askerden gelince bana elini öptürmedi. Herkes bana laf yetiştiriyor. Şu sana şunu dedi, bu sana bunu dedi. Ben hiçbirine kulak asmadım. Sonra, “Ondaki de yüz mü, tükürsen Ya Rabbi şükür der.” demişler. “Anasına sövsen kılını kıpırdatmaz. Böyle insan mı olur! Ha bizim Osman, ha ahırdaki kara sığır...” demişler. Bana bir de lakap takmışlar ki ağza alınacak bir şey değil. Nereye gitsem bir gülüşmedir başlıyor, kimisi de utanmadan sırta sırta “Ne haber lan ... Osman?” diye güya halimi hatırımı soruyor. Bu çok ağırıma gitti. Lakabım iki hafta kadar köylünün dilinden düşmedi. Yolda yürürken bile çor çocuk arkamdan bakıp bakıp gülüyor. Evden çıkamaz oldum. Bir iki gün gözüme uyku girmedi. Baktım olmuyor, kendimi kıra bayıra vurdum, üç beş gün köye uğramadım. Sonra köye geri döndüm geldim, kahveye vardım. Değişen bir şey yok. Yüzüme baka baka “Nerdeydin lan kaç gündür ... Osman?” diyorlar. Dayanamadım ayağa kalkıp “Amcalarım, dayılarım, ağabeylerim, kardeşlerim, ben size ne ettim? Benim ne günahım var da bana böyle diyorsunuz? Şu köyde hepimiz birbirimize akraba değil

miyiz? Birinize bir şey olsa benim içim yanar, birinize bir laf dense benim yüzüm yere geçer. Niye böyle yapıyorsunuz? Ayıp değil mi bu sizin ettiğiniz?” dedim. Ben, millet “Kusura bakma” der diye beklerken bütün köy bana küsmesin mi? Kimse selam alıp vermiyor, yüzüme bakan yok. Kimisi “...Osman bizi adam yerine koymadı.” der, kimisi “...Osman yaşına başına bakmadan bizi kınadı.” der. Kendi kendime, şu köyde anam, babam bir de kardeşlerimden başka arkamdan iyi konuşan yok. Bu memleket bana göre değil. Alayım başımı kendimi gurbete vurayım. Gideyim anamın babamın elini öpeyim. Gurbette bir iş bulurum. Köye de gelirim bayramda seyranda gelirim. Anam, babam benim derdimi anlar, bana gönül koymazlar, dedim.

Anamın yanına vardım. Tandırda ekmek pişiriyordu. Derdimi anlattım. “Ana bana bu köyde durmak haram.” dedim. Anam açtı ağzını yumdu gözünü “Senin gibi evlat doğurasıya taş doğursaydım! Evlat diye bağırma kara kara taşları basaydım! Odun ocağın batsın, iki yakan bir araya gelmesin, sürüm sürüm sürün inşallah! Gurbet ellere git de anam anam diye inleye inleye geber inşallah! Ağzın dilin kurusun! Bir damla su verenin olmasın! Elin ayağın tutmasın, felçler geçir, yataklara düş, ince hastalıklara kar, kabrin yılan çıyan yuvası olsun, kara kara böcekler gözlerini oysun...” Köyden hepten umudu kestim. Bu köyden gitmek şart oldu, dedim, kendi kendime. Varayım babamın elini öpeyim, dedim. Sora sora onu da dere kenarında odun keserken buldum. Yanında ufak kardeşlerim Recep’le, Ahmet var. Ben varmadan babama haber gitmiş. Beni görünce yüzünü dereden tarafa çevirdi. “Baba, ver elini öpeyim.” dedim. Elini vermedi. Sırtımı döndüm, gideceğim sıra Recep, “Baba, ağam gidiyo.” dedi. Babam yönünü dönmeden “Cehennem dibine gitsin eşsekoğlu eşşek. Benim onun gibi oğlum yok.” dedi. İçim doldu, Ahmet’in boynuna sarılıp ağlayayım, dedim. Ahmet de “Benim senin gibi abim yok.” demesin mi, Recep’e döndüm. Recep “Benim de yok.” dedi. Eve geri geldim, anam hala beddua eder. O gün memleketi terk ettim. İstanbul’a gittim, orada da duramadım. Memlekete dönmemeye yemin edip Almanya’yı buldum. Burada biraz kaçak çalıştım, sonra oturma izni aldım. Alman bir kadınla evlendim. 2 çocuğum oldu. Aradan 22 sene geçti. Memleketi falan çoktan unuttum.

Bir gün televizyonda kanalları gezerken, bir kalabalık ilişti gözüme. Bu arada bir iki kanal geçmiştim. Geri geldim. Kara, kuru bir ihtiyar kadınla röportaj yapıyorlar. Kara, kuru kadın “Yavrıuum Osman’ım. Sağ mısın selamette misin, yoksa gurbet ellerde ölüp gittin mi yavrıuummm?” deyiverdi. Bir de baktım anam. Arkasındakilere baktım içlerinden bizim amcaoğlu Ahmet’i tanıdım. Saçları ağarmış. Sonra Ahmet Dayı’mı tanıdım, beli bükülmüş, elinde baston. Sonra Fadime Teyze’mi seçebildim. Anam spikerin uzattığı mikrofona konuşuyor “Yavrıuummm Osman’ım, bizi duyuyosan dön gel yavrıuummm! Köyümüz eski bildiğin köy değil. Bir haber sal. Ölü müsün diri misin bilelim yavrıuum!” Teyzemle bir iki kadın daha ağlamaya başladı. Anam zaten ağlar. “Yavrıuum, gözümü yaşlı goma Osman’ım.” dedikçe içim cayır cayır yandı, şuramdan bir şeyler koptu gitti. Ne de olsa anadır, ana gibi yar, vatan gibi diyar olmaz, demişler. O gün ağlayı ağlayıverdim. Akşam oldu gözümü yumarım, anamın feryadı kulaklarımda “Yavrıuum Osman’ım, köyümüz eski bildiğin köy değil.” Sabah uyanırım, “Yavrıuum, dön gel Osman’ım.” 2-3 gün zor sabrettim. Bizim köye bir mektup yazayım, dedim. Anam, sağ olduğumu bilsin. Bir ay kadar sonra memlekette cevap geldi. Anam mektubu muhtara yazdırmış. Daha doğrusu anam “Yavrıuum Osman’ım! Köy, eski bildiğin köy değil. Dünya gözüyle seni bir daha görüyüm. Dön gel Osman’ım. Ananı gözü yaşlı goma.” diyor. Gerisini muhtar yazmış. Babam ölmüş, anam tek başına kalmış. Daha başka köyden havadisler yazmış, o da “Dön, diyor. Burası senin memleketin pire için yorgan yakılmaz. Ne de olsa memleketin...”

Düşündüm, taşındım. Hanım halimden anladı. Sordu anlattım. O da “Gidelim.” dedi. Ben “Etme eyleme, dedim, sen bizim köyü bilmezsin, benim hakkımda neler söylediler. Kim bilir daha ne laflar çıktı. Şimdi ben bir Alman kadın, 2 sarı kafalı çocukla çıkar varırsam arkamdan, önümden demediklerini bırakmazlar.” 15 gün geçti geçmedi bir mektup daha “Yavrıuum Osman’ım dön gel, dünya gözüyle seni bir görüyüm. Köy eski bildiğin köy değil.” Yine aldı beni bir düşünce. Hanım ısrar etti. “Gidelim be! dedim, gidelim.” Müslüman mahallesine varıp camiye gittim, imamı bulup durumu anlattım. Yemini bozmanın hükmü nedir diye sordum. İmam “Ya bir köle azat etmek, ya on yoksulu giydirmek, ya da on yoksulu doyurmaktır. Bunlara da gücün yetmezse 3 gün arka arkaya oruç tutmaktır.” dedi. Şükür halimiz vaktimiz yerinde, tövbe, istiğfar ettik, Allah kabul etsin.

Vardım memlekete. Beni çok güzel karşıladılar. Anam boynuma sarıldı, anam bıraktı kardeşlerim sarıldı, onlar bıraktı, teyzelerim, halalarım, amcalarım, dayılarım... Köyümüz yeşillenmiş. Çocukken oynadığım çayırar, ormanlık olmuş. Ben köyden çıkarken doğanlar askere gitmiş gelmiş, çora çocuğa karışmış. İimde küllenen duygular yeninden alevlendi. Baba ocağına vardık. Burnumun direği sızladı. Küs gitti ama ne de olsa atadır. O gün sabaha kadar oturduk, akrabalara biri gidiyor, biri geliyor. 22 senenin hasretliğı var kolay mı?

Ertesi gün kahveye vardım. Baktım, lakabım unutulmuş. Herkes beni masasına buyur ediyor. Her şeyi geçtim, anamın dediğı gibi gerçekten bizim köy, eski köy değil. Köyde birbiriyle küs kimse kalmamış. Onu da geçtim, herkes birbirine bey, efendi diye hitap ediyor. Ben giderken küs olan Topal Süleyman ile Kara Ahmet kardeşten öte olmuşlar. Birisi diyor “Ahmet Bey, çay içer misin?”, öbürü “Lütfen Süleyman Beyefendi müsaade edin ben ısmarlayayım”. Şaştım kaldım. Kadınlar deseniz ayrı bir âlem. Yolda sokakta birbirlerine sarılıp öpüşmeler, hediye vermeler, iltifatlar... Bir kibarlık bir kibarlık... Ağzım açık kaldı.

Muhtarı köşeye çekip sordum. “Yahu muhtar, bu nasıl iş? Bu köy nasıl bu hale geldi?” Muhtar “Osman Bey, köyümüz çok değişti”, dedi. “Tamam da muhtar, dedim. Nasıl oldu bu iş?” “Osman Bey, dedi, bu banka işleri çoğalınca bizim köy de bu hale geldi”. Yine anlamadım. “Nasıl?” dedim. Anlattı. Memlekette banka kredileri yaygınlaşmış. İşçisi, memuru, çiftçisi kredi çekmeye başlamış. Bizim köylü de nasıl girdiyse bu kredi işlerine girmiş. Kredi için de kefil lazım. Bütün köylü hep birbirine kefilmiş. Ahmet Emmi’m, Ramazan Dayı’ma bilmem ne bankasından kefil, Ahmet Emmi’m de Ramazan Dayı’ma bir başka bankadan kefil. Ahmet Emmi’mın karısı Cemile Yengem, Ramazan Dayı’mın bir başka kredisine kefil. Ramazan Dayı’mın karısı, Fadime Yenge’m, Ahmet Emmi’mın oğlu Recep’e kefil. Recep’in karısı, erkek kardeşine, erkek kardeşi Ahmet Emmi’me kefil. Velhasıl bizim köy öyle bir hale gelmiş ki akrabalıktan daha karışık. Tabi kredi çekildi, bunun bir de geri ödemesi var. 3-5 kişi borcunu ödeyememiş icralık olmuş. Kefillerin ahırından inekleri çekmiş götürmüş icra memurları, bir iki tarla satılmış. Bu defa bütün köyün paçaları tutuşmuş. Herkeste bir korku, ya benim kefil olduğum da borcunu ödemezse diye. Kefiller borçlularla canciğer olmuş. Her borçlu aynı zamanda bir başkasına kefil olduğundan onlar da birbirleriyle kardeşten ileri olmuşlar.

İYİLAN

Borçlarım iyice birikti, kredilerimi ödeyemez duruma geldim.

Son çare olarak “Åşık Kredî” mahlasını alarak para karşılığı taşlama yazmaya karar verdim.

Taşlama yazdırmak için hoşlanmadığınız insanların bilgilerini bana göndermeniz yeterli.

Bir gün içerisinde taşlamanız hazır.

Bu taşlamaları Facebook, Instagram gibi sosyal medya hesaplarından paylaşarak hazzetmediğiniz insanları cümle âleme rezil edebilirsiniz.

Taşlamalarım garantilidir.

Ölçüsü, kafiyesi yerli yerindedir, taşı gediğine koyarım.

Ayrıca yazdıklarım her yöne çekilebilir.

Eğer taşlamanın muhatabı yakanıza yapışır, sizden hesap sormaya kalkarsa “Burada kastedilen sen değilsin.” diyerek işin içinden çıkabilirsiniz

Not: acikkaradergiet.gmail.com epostaya Seyfettin UÇARTURNAGURBETGEZER adına yazar-sanız bana ulaştırırlar.

ZARFTA UNUTULAN MEKTUP

Osman Gazi TURAÇ

Ula Mulla “Niye iti an çomağı hazırla.” demişler hele bir sor. Sordun mu? Sordun kabul edelim. Sana dört ayaklı kurt soyundan gelen bu yaratıkları doğru sıralanışıyla öğreteyim de enformasyonun artsın, beynini bilgi kirliliğinden temizle.

a-İt, b-Köpek, c-Bocu, d-Fino. Biz millet olarak lafı doğru yüzünden okuyup tersinden hareket ettiğimizden ben tersinden* başlayım da sen bu hayvanlar arasındaki farkı fark et.

d-Fino: Buna sosyete iti de derler. Bu daha ziyade cahil taşralı yakıştırmasıdır. Kelimeyi yerine otursak sosyete iti, iri yarı, hayatietini yemek, içmek ve sahibinin her türlü ihtiyaçlarını karşılamak üzerine sürdüren, eğitilmiş gerektiğinde takla atan yavşak bir köpektir. Finonun kedi, bocu karışımı bir köpek olabileceği de aklıma gelmiyor değil. Bu hayvancağız daha ziyade avare avratların oyuncağı da sayılır. Yarışmalara katılırlar. Bazen sahiplerinin başlarına iş bile açabilirler. Hatta zamanın bakanlarından birisi finosuna yurt dışından mama getirdi diye anasından emdiği sütü burnundan fitil fitil getirmişler. Bundan dolayı beslenmesi zor bir hayvan oğlu hayvandır.

c-Bocu: Bunu fazla açıklamaya gerek yoktur ama tekrarda fayda var derler atalar. Bu köpeğe de kısaca itin köse olanı diyebiliriz. Genellikle kapıya bağlanır. Bunların ürerek korku salmasından faydalanılır. Bilen bilir, bu bocuların boğazındaki ipi çıkarıldı mı arkaları üç buçuk atmasın diye kuyruklarını paçalarının arasına alırlar. Bağlıyken canavar gibi görünen bu hayvancık kapıp koyrulduğunda gökten taş yağacak endişesiyle sokağa bile zor çıkar.

b-Köpek: Sahibi tarafından aforoz edilen ya da gayrimeşru olarak doğan, mekanları sokaklar ve çöplükler olan hayvanlardır. İt ve tilki jenerasyonundan meydana gelmiş olabileceği muhtemel zavallı bir yaratıktır. Isırarak gibi yapıp dişini gösterir. Kendinden korkanların üstüne atılır, korkmayanlardan fersah fersah uzak durur.

a-İt: Kurt ve aslan kırması bir yaratık olup yediği yalı helal ettiren soylu bir hayvandır. Gözünü daldan budaktan esirgemez. Sahibine gelebilecek her türlü zararı bertaraf edebilmek için kanının son damlasına kadar çarpışmayı namus meselesi yapan kıymetli bir hayvandır. Daha ziyade köylerde yaşarlar, harama tenezül etmezler.

“İti an çomağı hazırla.” atasözünün ne demeye geldiğini şimdi daha iyi öğrenmiş oldun.

Bu arada konuyu epeyce dallandırdım. İlham perisi, bana yalalaklık yapacak, takla atacak ya da kendi kendine kapris yapacak ha! Gotu olan peri böyle bir işe kalkıştı mıydı pili bitti demektir. Hepiciği bunun bilincinde olduklarından el pençe divan durup etrafımda gezinirler. Dedim ya incirsizlikten halsiz düştüğümden ve perilerin de incir getirme gibi bir meziyetleri olmadıklarından zavallılar halime acımdan bitap düşmüş vaziyetler. Senin gibi hırpolar da mektup yazmayıışımızın sebebini kendine göre yorumlayıp güya kendi aklınca bizi ateşlemeye çalışıyor.

Ulan hıyarto, biz ateşimizi zor zapt ediyoruz sen de bir yerleri yakamamaktan bahsediyorsun. Sen ara sıra iki satır da olsa yaz “Üstad kaşntım tuttu, uyuz olmaya başlayacağım, karnım hareketsizlikten nasır, yüzüm tebessümsüzlükten hasır bağlamaya başladı.” de ben de ona göre ilham perilerini görevlendireyim. Zavallı periler görev aşkı ile tutuşurken onlar hakkında yanlış düşünceler beslediğini kulaklarına bir fısıldasam küçük dilini, büyük diline yapıştırıp karnından güldürerek hakkını avcuna koyarlar. Gerçi sen periler hakkındaki düşünceleri şairlerin, yazarların bildikleri kadar bilebiliyorsun. Şairlerin birbirleriyle yarışmaya kalkışmalarının arkasında ve ara sıra birbirlerini kırmalarının altında yatan gerçek de benim perilerimden birkaç tanesini güya kendi akıllarında ayartmaya çalışmaktan başka bir şey değil.

Bir daha bana mektup yazarken bilgisayar denen aletten yararlanmaya bak. Sağa sola meyil atmasını biliyorsun da mektubu bilgisayarda çıkarıp göndermesini bilmiyor musun? Ben de aynı taktikle sana mektup yazarsam görürsün gününü. Bir de kâğıt kıtlığı var gibi mektubun köşesine bir şiir iştirilmişsin. Senin olmaya senin değil de peki bizi bu soylu şairi tanımaktan mahrum ediyorsun. Son yıllarda okuduğum en harbi şiirlerden bir şiirin şairi ile ismen de olsa tanışmamızın bir sakıncası mı vardı? Neyse önemli değil. Hani derler ya zarfı geç, mazrufa bak. Zaten senin de düzgün bir zarfın yok. Sünnet dave-

tiyesi zarfın bittiğinde sana bir tomar zarf alayım unutturma. Pıntilik kanına işlemeye başladıysa seninle işimiz çoğalacak demektir. Bana bir müzik CD'si yaptıracağını da unutmuş değilim. Ha şiirden bahsediyorduk değil mi? O müstesna şiir hakkında düşüncelerimi daha sonra yazacağım. Şiirin başlığı bir kere müthiş. Hayy Dar. Hayyyyyyyyy diye bir nara atan şair sonradan yerim darrrrrrrrrrrrrr diye düellodan kaçacak gibi duruyor. Böyle harbi şiirleri daha temiz bir kâğıda ve mümkünse bilgisayar çıktısı ile gönder ki şiiri okurken yanlış okumayalım. Sen az çok edebiyat okudun biliyorsun, şiirde bir kelime yanlış okunduğundan veya bir harf çıkarıldığında şiir 9 şiddetinde bir depreme bağrını açmış bir ev gibi gürp diye yanının üstüne yıkılır. Şairin o kadar ıkınıp sıkınıp yazdığı dizelerin namusuna senin ve benim gibi şiire duyarlı insanların hanel getirmesi şairini boynuzlulaştırır. Boynuzlu şairleri de görüyorsun, birbirlerini öyle süsüyorlar ki seyretmesi de pek güzel oluyor canım.

La Mulla hazır gıvımız gelmişken parmaklarımızı tuşların üstünde sektirip duruyoruz ama sen incir işini halletmedikten sonra bizim bu parmaklarımızı gaza getirip bu tuşların üstünde bir daha zor gezdirirsin. "Çocukların kaprislerini hoş gör." diyorsun. Çocuklar kendilerini adam gibi görmeye başladılar ama adamlıktan sınıfta kaldılarsa ben ne yapayım?

Paralanırsam ziyaretine geleceğim. Hazır aklıma gelmişken söyleyeyim. Askerlik için o kadar parayı veren adam ayarında bir adam varsa, otobüs gidiş dönüş bileti gönderirse gelmezsem namerdim. Zarfın üstündeki adrese mektubu gönderiyorum. Başkasının eline geçerse beni ilgilendirmez. Mehmet Akif'e iyi bak, Şamil'in atmacasına göz kulak ol, daha yavru deyip havalandırmaya kalkışma, başına iş açar benden demesi.

*Ters: 1 Hayvan ve insan gübresi, 2 bir lafın öbür yüzü, ters tarafı, annacı.

Mulla Ağa, kâğıdın altında biraz yer kalmış, mektubu göndermeyeli de hayli zaman geçmiş bir kaç kelam daha edelim de kağıt israfında bulunmayalım. Aradan geçen on sekiz sene sonra sana ulaşacak bu mektupla heyecanlanacağını biliyorum. Evkaftaki memuriyete öğretmen olarak başlayıp şimdilerde de profesör olmak için evrak topladığını biliyorum. İnşallah bu mektup eline ulaşınca kadar profesör olursun ondan sonra da "Beş dönüm bostan yan gel yat Osman." ayaklarına yatacağını da az çok tahmin ediyorum.

Bu yıl ne kadar incirsediğimi bilmiyorsun. Akıllı telefona geçtim geçeli sık sık telefon numaralarım gidiyor. İster inan ister inanma, sana numara çekmiyorum. Bir ara sosyal medyada Mostar Köprüsü üzerinde bir pozunu görmüştüm. Oraya para kazanmaya mı gittin, dili vermeye mi, yoksa artistlik olsuna mı gittin bilemiyorum. Geçen gün Yasin Mortaş şehir dışına çıkacakmış "Abi incirin var mı?" deyince ben de geçen hafta biraz kurusu kalmıştı, onu da bitirdim dedim. Adam zincir soruyormuş ben incir anlıyorum o derece perişanım anlayacağını.

Eskişehir'den taşınalı bir buçuk sene oldu. Sakın "İncirler yetene kadar kalsaydın bari" şarkısıyla beni avutmaya çalışma. Vaktin bir kavşağında yine böyle incirsemiştim de Bergama'dan bir yiğit çıkmıştı da senin himmetinle bir sandık incir göndermişti.

Sen şimdi içinden kikir kikir gülerken Sezai Karakoç ağabeyin şu şiiriyle beni avuttuyorsun?

*"Akşamları gelir incir kuşları
Konar bahçenin incirlerine
Kiminin rengi ak, kimisi sarı
Ahhh! beni vursalar bir kuş yerine
Akşamları gelir incir kuşları"*

21.04.2018

DARYEREKONDAN KAÇIŞ -Yurtlak-

Toygar YONTAR

Sabah gökyüzünün karnını gerdiği vakitte tellallar, var kuvvetleriyle erik çomaklarını gergin öküz derisine vurarak ortalığı velveleye veriyorlardı. Uzaklardan tok bir ses: “Bugün kuşluk vakti alageyik çayırında oba beyimiz, soyumuzun soylusu, boyumuzun en boylusu beyler beyi Bunsug Tigin, kıza, kızana, toraşana, toramana, yiğide, anti yiğide ve karabudundan kendini çeri yerine koyan herkese uzun bir tirad okuyacaktır. Duyduk duymadık demeyin, biraz acı soğan yiyebilirsiniz ama sakın sarımsak yiyip bu güzel havayı bozarak Bunsug Tigin’in borkünü kafasından attırmayın!”

Boydak sırtını iri bir meşeye vermiş elindeki çakiyla dişbudaktan düzgün ve pürüzsüz bir kolu, yay için yontuyordu. Yontar ise gerisini sesin geldiği tarafa devirmiş horuldayarak uykunun kollarında yatıyordu. Çağrı müteaddit kerrat tekrarlanınca Boydak işkillendi. İçinden: “Ulan çoktan beri Bunsug Tigin halkı galeyana getirerek bir araya toplamamıştı. Bizans’tan bir çasıit mı yakalandı, Aristo’nun felsefesi Zamçakçaya mı çevrildi? Mühim bir olay olmasa sabahın köründe bu langırtı olmazdı. Yontar ağamı uyandırsam mı netsem? Uyandırmamam bir sürü laga luga, uyandırsam ne diye uyandırdın demez mi? Der dinime kitabıma. Uyandırayım anasını satayım!” dedi. Boydak, Yontar’a şöyle seslendi:

-“Yontar ağam, Yontar ağam hele uyan, hele uyan, ortalık toz duman.!”

Yontar tilki uykusuna yatmış, olandan bitenden habersiz bir tavırla borkünü yüzünden kaldırarak:

-“Ne bağırıyon lan dümbelek kulağımın dibinde?” diye karşılık verdi. Boydak:

-“Ağam Bunsug Tigin’in tellalları bas bas bağılıyor iki saattir.” dedi. Yontar:

-“Sabahtan beri niye uyandırmadın öyleyse zamzalak!” diye çıkıştı. Boydak:

-“Ağam senin horultundan tellalların bağırtısını ancak duyabildim.” dedi. Yontar:

-“Hadi ordan sümsük! İftira atma horlamanın nereden geldiğini duymuyorsun bir de konuşuyorsun. Neyse senle niye tartışıyorum, de haydi gidek.” deyip meydana doğru Boydak’la yürümeye başladı.

Yontar ve Boydak, Çandırıpörtlek çayırının ulortasına kurulan bey otağına yaklaştıklarında Bunsug Tigin söylevine çoktan başlamıştı:

“Ey Daryerekon yurdunun soylu yiğitleri, noyanlarım, tarkanlarım, dev orsolarım! Acun hızla değişip dururken biz Çin imparatoriçesi Çing Li’nin kotu kadar bir yere sıkışıp kaldığımız gibi enformasyonumuz da zayıfladı. Daryerekon, budunlararası yayın yapan hiçbir posta güvercininin kapsama alanında değil. Budunsal cerideler bile haftada bir geliyor. O da Kutsal Köstü’nün göğüs kabartan çabaları sayesinde. Örneğin mesela Bizans Kraliçesi Avadoksiya’nın göbeğine yakın bir yerde beni varmış, bunu daha yeni öğrendik. Amma velakin göbekte ben arası kaç parmak mesafede bunu bile bilmiyoruz. Yontar’ı ve arkadaşlarını bu ve buna benzer mühim meselelerden haberdar olabilmek ve obamızı muasir medeniyetler seviyesine çıkarmak için Bizans’a çasıit olarak göndermeye karar verdim. Mevzuyu anladığınızı sanıyorum, koskoca Bunsun Tigin, Avadoksiya’nın göbeğindeki benin tam koordinatlarını bilemesin olacak şey değil. Yontar, yiğidim ilk hedefiniz Bizans’tır! Bahtınız açık, yoldaşınız Köstü olsun. Pusatlarınızı kuşanın, gün burnunu çıkarır çıkarmaz yola çıkacaksınız.” deyip söylevini bitirdi.

Yontar Boydak’a, Boydak Yontar’a baktı. Yontar kafasını bir o yana bir bu yana sallayarak beden diliyle Boydak’a birşeyler sordu. Boydak da omuzlarını yukarıya kaldırarak: “Bilmiyorum.” demeye geçirdi. Yontar:

-“La manyak böyle beden dili ile konuşacağımıza selam verip diz kırıp Bunsung Tigin’in önüne dikilelim mevzuyu etraflica anlatsın.” dedi. Boydak:

-“Ağam konuşacaklarını konuştu. Sen nerenle dinledin?” der demez Yontar’ın şaplağı Boydak’ın ensesinde patladı. Boydak kendini toparlayıp yerden borkünü aldıktan sonra ikisi birlikte Bunsung Tigin’in otağına girip selam verdiler. Bunsung Tigin her ikisine de çam bardaktan birer kımız ikram ettikten sonra söylevdeki konuşmasının özetini yaptı. Boydak ve Yontar yola çıkmak için Bunsung Tigin’den izin istediler. Bunsung Tigin Yontarı yanına çağırıp kulağına usulca:

-“Yiğidim herkesin ortasında söylemek yakışık almaz Bizans’ta Ortaköy namıyla bilinen bir entel mekânı varmış, dönerken oradaki entellerden bir pipo kap gel. Lüle taşından olursa makbule geçer. Geri dönüşte de Malatya-Adıyaman üzerinden gelin, ağaların içtiği tütünden de beş on batman almayı ihmal etmeyin” dedi.

Devam edebilir (hiç belli olmaz.)

Koç Burcu: Aklınızla aranıza aşk yatırarak derin hayeller kurup soylu düşler görebilmek için kendi kendinizi paralayarak yaralandığınızın farkında değilsiniz. Eski hatıraları karıştırarak yeniden sevdanın rengine boyanacağınız günleri tespih çeker gibi çekme huyundan vazgeçmediğiniz sürece acılı arabeks bir hayatı yaşamayı sürdüreceksiniz. Silkelenin ve dökün eteğinizdeki kokuşmuş düşünceleri.

Boğa Burcu: Arenaya çıkacak gibi her gün aynanın karşısına geçerek kendi kendinize güç gösterisinde bulunmaktan asıl yapmanız gereken işleri ıskalıyorsunuz. Ne kadar inek varsa o kadar da sinek var bunu bilmiyormuş gibi hareket ettiğinizden geçmişinizle yüzleşmekten korkuyorsunuz. Geçmiş her zaman geçmiş, gelecek de her zaman gelecektir. İki arasında hayatı dikizleyin lütfen.

İkizler Burcu: İnsan kendisinden başkası değilken bir başkasının size benzediği vehimlerine kapılarak sosyal medyada devamlı özçekimlerinizi paylaşarak başkalarının selfileriyle yarıştığınızın farkında değilsiniz. Aynaya bakarak içinizi görmeye çalışıyorsunuz. Bu hareket devamlılığı neticesinde bir gün aynasız kalabilir ve bir aynasızdan yardım almak zorunda kalabilirsiniz.

Yengeç Burcu : Eke eke yürümek insani bir erdem değil. Nefsinizle başbaşa kaldığınızda kalbinizi yoklayan iyiliklerden nasiplenmesini bilmiyorsunuz. Uykusuz kaldığınız gecelerde sevdiklerinizin hayalini düşlerinize davet etme provaları yapıyorsunuz ama açık gözle rüya görmek mümkün değil. Olsun siz yine de deneyin. Her deneyin bir deneyi olur mutlaka.

Aslan Burcu : Güçlü bir yapınız var ama nefsinize söz geçiremiyorsunuz. Yoklukla sınanmak kolay varlıklı günleriniz de bir gün kapınızın ziline basacak. Kendinizden dışarıya çıktığınız bir zamanda o gelir ve sizi kendinizde bulamazsa başka bir kapıya gider. Başkasının kapısından her ne isteğiniz olursa lütfen geri çevirin. Her ne isterseniz Allah'tan isteyin. Bakın nasıl da gönlünüze göre verecektir.

Başak Burcu : Gökkubbede bir hoş seda bırakmak için avazınız çıktığı kadar kendi içinize bağıriyorsunuz. Bu eylemin sonunda sesinizin kısılp gönlünüzün daralmasına vesile oluyorsunuz. Her akşam yorgun argın kendi kentimize döndüğünüzde başka şehirlere göçme talimleri yaparak kendinizi kandırıyorsunuz. Nasip kalkmayınca bir yere gidilmez. Oturun oturduğunuz yerde.

Terazi Burcu : Kafanızın bazı zamanlarda donkazanı gibi kaydığını zannediyorsunuz ama ne donu biliyorsunuz ne de kazanı. Don ve Kazan kelimelerinin ne anlama geldiği öğrendikten sonra hayal elbiselerinizi bu kazana koyup içine de bir miktar kül attıktan sonra iyice kaynatın. Böylece kirli arzularınızdan kurtularak ömür defterinizde beyaz bir sayfa açacaksınız. Sakın deterjan kullanmayın düşlerinizin rengini attırılmış olursunuz. Demedi demeyin.

Akrep Burcu : Ne çektiysem peşime düşen hatıraların dikenlerinden çektim demeyin lütfen. Hayat uzun bir koşu, hem dolusu olur hem boşu. Her zorluğun üstesinden gelebilirsiniz ama gönlünüz sevmiyor yokuşu. Gülü dikenleriyle sevmediğiniz müddetçe kendinizle cedelleşip durursunuz. Kendine zulmeden insan aynı zamanda nefsinde de zulmeder. Acılarınızı sevin ki Allah başka acı vermesin.

Yay Burcu : Gergin düşler görüp yay gibi bükülen hayaller kurduğunuz müddetçe yakınınızda duranlar uzaklaşır, uzaklardakiler yakınınıza gelir. İki ucu keskin bir bıçak gibisiniz neye dokunsanız kendinizde yaralar açıyorsunuz. Yaradan yaralarınıza kendi yaranızdan merhem yapar inşallah.

Oğlak Burcu : Kendi içinizde dalgın dalgın gezerken, sevdikleriniz yanınızdan gelip geçiyor farkında değilsiniz. Her akşam kapalı bir ceza evi gibi kapınızı dostlarınıza kapatıyorsunuz. Sabır her işin anahtarıdır. Anahtarınızın yedeğini sakın paspasın altına koymayın. Çalarlarsa çalınırsınız.

Kova Burcu : Yorgun vakitlerden arda kalan bir tutam sevgi kırıntısıyla avunacakken gönlünüz, ha bre fikir değiştirdiğinden olmazlarınızı öldürmek için diş gıcirtıyorsunuz. Hiçbir insan kendi kendini yiyerek doymamıştır. Aklınızı kalbinizle birlikte bir bütün olarak düşünmek zorundasınız. Deli-veli arasındaki çizgiden dışarı taşmadan yürümeye çalışın.

Balık Burcu : Kaygan düşüncelerle zikzak çizerek yürüdüğünüzün farkında değilsiniz. Eskiden di her yolun Ankara'ya çıktığı. İsteddiğiniz yere gitmek için illa ki birilerinin dürtüklemesine gerek yok. Kalbinizin sesini bir kez olsun dinleyin. Aklınız dizginini nefsinizin eline verir ama kalbiniz sizden başkasının sözünü dinlemez.